

PIRMĀS INSTANCES TIESAS RĪKOJUMS (otrā palāta)

2005. gada 15. februārī*

Lieta T-229/02

Kurdistan Workers' Party (PKK),

Kurdistan National Congress (KNK), Brisele (Beļģija),

ko pārstāv M. Malers [*M. Muller*], E. Grīvs [*E. Grieves*], *barristers*, un Dž. Pīrss [*J. Peirce*], *solicitor*,

prasītāji,

pret

Eiropas Savienības Padomi, ko pārstāv M. Vicenzats [*M. Vitsentzatos*] un M. Bišops [*M. Bishop*], pārstāvji,

atbildētāja,

* Tiesvedības valoda — angļu.

ko atbalsta

Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste, ko sākotnēji pārstāvēja Dž. Kolins [J. Collins] un vēlāk — R. Kodvela [R. Caudwell], pārstāvji, kas norādīja adresi Luksemburgā,

un

Eiropas Kopienu Komisija, ko pārstāv K. Brauns [C. Brown] un P. Kuijpers [P. Kuijper], pārstāvji, kas norādīja adresi Luksemburgā,

personas, kas iestājušās lietā,

par prasību atcelt Padomes 2002. gada 2. maija Lēmumu 2002/334/EK, ar ko īsteno 2. panta 3. punktu Regulā (EK) Nr. 2580/2001 par īpašiem ierobežojošiem pasākumiem, kas terorisma apkarošanas nolūkā vērsti pret konkrētām personām un organizācijām, un atceļ Lēmumu 2001/927/EK (OV L 116, 33. lpp.), kā arī atcelt Padomes 2002. gada 17. jūnija Lēmumu 2002/460/EK, ar ko īsteno Regulas Nr. 2580/2001 2. panta 3. punktu un atceļ Lēmumu 2002/334 (OV L 160, 26. lpp.).

EIROPAS KOPIENU PIRMĀS
INSTANCES TIESA (otrā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs J. Pirungs [*J. Pirrung*], tiesneši N. Dž. Forvuds [*N. J. Forwood*] un S. Papasavs [*S. Papasavvas*],

sekretārs H. Jungs [*H. Jung*],

izdod šo rīkojumu.

Rīkojums

Prāvas priekšvēsture

- 1 No lietas materiāliem izriet, ka *Kurdistan Workers' Party* (Kurdistānas Strādnieku partija) (*PKK*) tika izveidota 1978. gadā un tā izvērta bruņotu cīņu pret Turcijas valdību, lai tiktu atzītas kurdu pašnoteikšanās tiesības. O. Okalans [*O. Ocalan*] savās rakstveida liecībās norādīja, ka 1999. gada jūlijā *PKK* vienpusējā kārtā pasludināja pamieru, paturot sev paš aizsardzības tiesības. Saskaņā ar minētajām liecībām, lai apstiprinātu šo kursa maiņu, 2002. gada aprīlī *PKK* kongress pieņēma lēmumu, ka "visas darbības, izmantojot nosaukumu "*PKK*", izbeigsies 2002. gada 4. aprīlī, un visas *PKK* vārdā veiktās darbības tiks uzskatītas par nelikumīgām" (prasības pieteikuma 2. pielikuma 16. punkts). Lai demokrātiskā veidā sekmētu kurdu mazākumtautības politiskos mērķus, tika izveidota jauna grupa — *Kongreya Azad Ő ş Demokrasiya Kurdistan* (Kurdistānas Brīvības un demokrātijas kongress — *KADEK*). O. Okalans tika iecelts par *KADEK* priekšsēdētāju.

- 2 *Kurdistan National Congress* (Kurdistānas Nacionālais kongress) (*KNK*) ir apvienība, kuras sastāvā ir apmēram 30 organizāciju. *KNK* mērķis ir "stiprināt kurdu vienotību un sadarbību visās Kurdistānas daļās un atbalstīt viņu cīņu par kurdu tautas augstākajām interesēm" (*KNK* statūtu 7. panta A punkts). Š. Vanli [*S. Vanly*], *KNK* priekšsēdētājs, savās rakstveida liecībās norādīja, ka *PKK* goda vadītājs bija viens no tiem, kas atbalstīja *KNK* izveidošanu. *PKK* bija *KNK* locekle, un *PKK* individuālie biedri daļēji finansēja *KNK*.
- 3 Uzskatot, ka bija nepieciešama Kopienas rīcība, lai īstenotu Apvienoto Nāciju Organizācijas Drošības padomes Rezolūciju Nr. 1373(2001), 2001. gada 27. decembrī Padome pieņēma Kopējo nostāju 2001/930/KĀDP par terorisma apkarošanu (OV L 344, 90. lpp.) un Kopējo nostāju 2001/931/KĀDP par konkrētu pasākumu īstenošanu cīņā pret terorismu (OV L 344, 93. lpp.).
- 4 Kopējās nostājas 2001/931 2. pants noteic:

"Eiropas Kopiena, nepārsniedzot pilnvaras, kas tai piešķirtas ar Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu, pieprasa iesaldēt līdzekļus, finanšu aktīvus vai ekonomiskos resursus, kas pieder pielikumā uzskaitītajām personām, grupām un organizācijām."

- 5 2001. gada 27. decembrī Padome pieņēma Regulu (EK) Nr. 2580/2001 par īpašiem ierobežojošiem pasākumiem, kas terorisma apkarošanas nolūkā vērsti pret konkrētām personām un organizācijām (OV L 344, 70. lpp.).

6 Saskaņā ar Regulas Nr. 2580/2001 2. pantu:

“1. Ja vien tas nav atļauts saskaņā ar 5. un 6. pantu, tad:

- a) visi līdzekļi, citi finanšu aktīvi un saimnieciskie resursi, kas pieder 3. punktā minētajā sarakstā ietvertai juridiskai personai, grupai vai organizācijai, tiek iesaldēti;
- b) nekādi līdzekļi, citi finanšu aktīvi un saimnieciskie resursi netiek darīti tieši vai netieši pieejami 3. punktā minētajā sarakstā ietvertai fiziskai vai juridiskai personai, grupai vai organizācijai vai šādas fiziskas vai juridiskas personas, grupas vai organizācijas labā.

2. Tiek aizliegts sniegt finanšu pakalpojumus 3. punktā minētajā sarakstā ietvertai fiziskai vai juridiskai personai, grupai vai organizācijai vai šādas fiziskas vai juridiskas personas, grupas vai organizācijas labā, ja vien tas nav atļauts saskaņā ar 5. un 6. pantu.

3. Pieņemot lēmumu vienbalsīgi, Padome saskaņā ar Kopējās nostājas 2001/931/KĀDP 1. panta 4., 5. un 6. punkta noteikumiem izveido, pārskata un groza to personu, grupu un organizāciju sarakstu, uz kurām attiecas šī regula; šajā sarakstā iekļauj:

- i) fiziskās personas, kas veic vai gatavojas veikt jebkādu terorisma aktus, piedalās tajos vai veicina terorisma aktu veikšanu;

ii) juridiskās personas, grupas vai organizācijas, kas veic vai gatavojas veikt jebkādu terorisma aktus, piedalās tajos vai veicina terorisma aktu veikšanu;

iii) juridiskās personas, grupas vai organizācijas, kuras pieder vai kuras kontrolē viena vai vairākas i) un ii) apakšpunktā minētās fiziskās vai juridiskās personas, grupas vai organizācijas; vai

iv) fiziskās vai juridiskās personas, grupas vai organizācijas, kas darbojas viena vai vairāku i) un ii) apakšpunktā minēto fizisko vai juridisko personu, grupu vai organizāciju interesēs vai pēc to rīkojuma.”

7 Padome 2002. gada 2. maijā pieņēma Lēmumu 2002/334/EK, ar ko īsteno Regulas Nr. 2580/2001 2. panta 3. punktu un atceļ Lēmumu 2001/927/EK (OV L 116, 33. lpp.). Ar minēto lēmumu *PKK* tika iekļauta Regulas Nr. 2580/2001 2. panta 3. punktā paredzētajā sarakstā (turpmāk tekstā — “apstrīdētais saraksts”).

8 Ar prasības pieteikumu, kas reģistrēts ar numuru T-206/02, *KNK* cēla prasību par Lēmuma 2002/334 atcelšanu.

9 Padome 2002. gada 17. jūnijā pieņēma Lēmumu 2002/460/EK, ar ko īsteno Regulas Nr. 2580/2001 2. panta 3. punktu un atceļ Lēmumu 2002/334 (OV L 160, 26. lpp.). *PKK* nosaukums tika saglabāts apstrīdētajā sarakstā. Šo sarakstu vēlāk regulāri atjaunināja ar Padomes lēmumiem.

Process un lietas dalībnieku prasījumi

- 10 Ar prasības pieteikumu, kas Pirmās instances tiesas kancelejā iesniegts 2002. gada 31. jūlijā, *KNK*, ko pārstāv Š. Vanli, un *PKK*, ko pārstāv O. Okalans, cēla šo prasību par Lēmuma 2002/334 un Lēmuma 2002/460 atcelšanu (turpmāk tekstā — “apstrīdētie lēmumi”).

- 11 Ar 2003. gada 17. jūnija rīkojumu Apvienotajai Karalistei un Komisijai tika atļauts iestāties lietā, lai atbalstītu Padomi.

- 12 Ar atsevišķu dokumentu Padome cēla iebildi par nepieņemamību šajā lietā, pamatojoties uz Pirmās instances tiesas Reglamenta 114. panta 1. punktu. Prasītāji un Komisija noteiktajos termiņos iesniedza savus apsvērumus par šo iebildi. Apvienotā Karaliste atteicās iesniegt savus apsvērumus.

- 13 Padomes, ko atbalsta Komisija, prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:
 - atzīt prasību par nepieņemamu;

 - piespriest prasītājiem atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

- 14 Prasītāju prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

- izskatīt iebildi [par pieņemamību], lemjot par lietu pēc būtības;
- atzīt prasību par pieņemamu;
- atcelt apstrīdētos lēmumus un, pakārtoti, pasludināt Regulu Nr. 2580/2001 par nelikumīgu;
- piespriest Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Par pieņemamību

Lietas dalībnieku argumenti

- 15 Padome uzsver, pirmkārt, ka prasība ir celta *PKK* un *KNK* vārdā. Nav norāžu uz to, ka O. Okalans un Š. Vanli ir iestājušies lietā savā vārdā.
- 16 Padome un Komisija apgalvo, ka prasība tiktāl, ciktāl tā attiecas uz Lēmumu 2002/334, ir novēlota.
- 17 Padome uzskata, ka *PKK* nav tiesībspējas celt prasību, jo šis prasītājs pats paziņoja, ka tas vairs neeksistē. Padome precizē, ka šis apsvērums neskar sekas, ko katra dalībvalsts var noteikt saistībā ar *PKK* acīmredzamo likvidēšanu. Komisija uzskata, ka nav pietiekamu pierādījumu tam, lai secinātu, ka O. Okalans var likumīgi pārstāvēt *PKK*.

- 18 Saistībā ar *KNK* Padome ceļ *lis pendens* iebildi, pamatojoties uz to, ka lietās T-206/02 un T-229/02 lietas dalībnieki, prasības priekšmets un izvirzītie prasības pamati sakrīt. Lēmums 2002/460 vienīgi atjaunina apstrīdēto sarakstu. Komisija piebilst, ka prasītāji nav iesnieguši pierādījumus, kas liecinātu, ka pastāv kāds jauns faktors vai ka viņu lieta tika pārskatīta, kas liegtu uzskatīt Lēmumu 2002/460 par iepriekšējā lēmuma apstiprinājumu. Padome uzskata, ka, ja saskaņā ar pareizas tiesvedības principiem prasītajiem būtu jāpaplašina vai jāpielāgo viņu sākotnējā prasība, lai to attiecinātu uz jauno aktu (Tiesas 1982. gada 3. marta spriedums lietā 14/81 *Alpha Steel/Komisija, Recueil*, 749. lpp., 8. punkts), šāds pielāgojums būtu tīri formāls, vienkārši aizstājot norādi uz iepriekšējo lēmumu ar norādi uz turpmāko lēmumu. Padome atzīmē, ka Regula Nr. 2580/2001 tiek apstrīdēta tikai netieši un ka ar šā veida prasību nevarētu panākt minētās regulas atcelšanu.
- 19 Pakārtoti, Padome, ko atbalsta Komisija, uzskata, ka *KNK* nav skarts tieši un individuāli. Padome atgādina, ka *KNK* nav iekļauts apstrīdētajā sarakstā. *KNK* arguments, ka *PKK* iekļaušana sarakstā apdraud tā politisko efektivitāti un uzticamību, ir pārāk vājš un hipotētisks. Aizliegums līdzekļus darīt pieejamus apstrīdētajā sarakstā ietvertajām organizācijām ir vispārpiemērojams. Fakts, ka *KNK*, būdama cieši saistīta ar *PKK*, pati varētu pārkāpt šo aizliegumu, no juridiskā viedokļa neindividualizē to pietiekamā mērā. Visbeidzot, *KNK* nevar atsaukties uz tā biedru kolektīvo interešu aizstāvību, jo tā mērķis ir pārāk vispārīgs.
- 20 Prasītāji iesniedz četrus apsvērumus. Pirmkārt, viņi uzsver, ka apstrīdētajiem lēmumiem, ar ko faktiski aizliedz politisku partiju un būtiski ierobežo *KNK* politiskās darbības, ir plaša juridiskā piemērošanas joma. Otrkārt, ņemot vērā to, ka nav iespējams izmantot prejudiciālā nolēmuma [sniegšanas] procedūru, šī prasība par tiesību akta atcelšanu ir vienīgais tiesību aizsardzības līdzeklis, kas ir pieejams prasītajiem. Treškārt, EK līgumā paredzētie nosacījumi attiecībā uz tiesībām celt prasību būtu jāinterpretē, ievērojot pamattiesības un, it īpaši, efektīvas tiesiskās aizsardzības principu (Tiesas 2002. gada 25. jūlija spriedums lietā C-50/00 P *Unión de Pequeños Agricultores/Padome, Recueil*, I-6677. lpp., 38., 39. un 44. punkts). Ceturtkārt, būtu jābūt skaidram, ka prasītāji cēla šo prasību, rīkojoties kā divu

politisku partiju pārstāvji. Ņemot vērā, ka šajā lietā tiek skartas ne tikai prasītāju, bet arī biedru tiesības un intereses, nevajadzētu būt pārmērīgi formāliem.

- 21 Prasītāji apgalvo, ka viņi iesniedza prasību 2002. gada 24. jūlijā. Tiklīdz prasītāji uzzināja, ka Pirmās instances tiesa nebija saņēmusi prasības pieteikuma oriģināl-eksemplāru, viņi, lai arī būdami pārliecināti par prasības pieteikuma iesniegšanu, nekavējoties veica visus nepieciešamos pasākumus šīs situācijas risināšanai. Jebkurā gadījumā termiņš ir ievērots attiecībā uz Lēmumu 2002/460. Minētais lēmums ir atsevišķs lēmums, kas izriet no pārbaudes par *PKK* iekļaušanas apstrīdētajā sarakstā pamatotību.
- 22 Par *PKK* tiesībspēju iesniegt prasību prasītāji norāda, ka Padomes arguments saistībā ar *PKK* pastāvēšanu ir saistīts ar strīda par tā iekļaušanu apstrīdētajā sarakstā būtību. Iespējams, ka lietas būtības izskatīšanas posmā Padome uzskatījis *PKK* par joprojām pastāvošu, lai attaisnotu tā iekļaušanu apstrīdētajā sarakstā, kaut gan tā atsauca uz *PKK* likvidēšanu tad, kad runa ir par pieņemamību.
- 23 *PKK* ir tiesīga iesniegt prasību par atcelšanu, jo, pirmkārt, nav sniegti iebildumi pret to, ka tiesības iesniegt prasību ir O. Okalanam, fiziskai personai, kaut arī viņš rīkojas pārstāvja statusā. Otrkārt, fakts, ka 2002. gadā tika nolemts izbeigt visas darbības, izmantojot nosaukumu "*PKK*", un izveidot jaunu organizāciju, nekādi neietekmē Kopienų tiesību normas, kas saistītas ar *PKK* tiesībspējas iesniegt prasību nepārtrauktību. *PKK* faktiski ir tādā pašā situācijā kā likvidējama komercsabiedrība (Tiesas 2001. gada 11. oktobra spriedums lietā *C-77/99 Komisija/Oder-Plan Architektur u.c., Recueil, I-7355*. lpp.). Turklāt Padome acīmredzami uzskatīja, ka *PKK* bija pietiekami tiesībspējīga, lai to aizliegtu. Šādos apstākļos taisnīgums un loģika liek atzīt, ka *PKK* ir tiesīga celt prasību par apstrīdētajiem lēmumiem.

- 24 Saistībā ar *KNK* prasītāji uzskata, ka apstrīdētie lēmumi to skar tieši un individuāli. *PKK* ir galvenā organizācija *KNK* sastāvā, un tiem abiem ir viens un tas pats uzdevums un politiskie mērķi. Pilnīgs *PKK* aizliegums demoralizējoši ietekmētu *KNK* spēju sasniegt šo galamērķi un savus mērķus, lai gan *KNK* ir vienīgā organizācija, kas varētu tos sasniegt. Turklāt *KNK* ir neskaidrībā gan attiecībā uz tā biedru, gan arī attiecībā uz savu stāvokli. Bažas par to, ka tā līdzekļus iesaldēs vai to apsūdzēs palīdzībā vai līdzekļu nodošanā aizliegtajai organizācijai, spēcīgi ierobežo tā darbību. Šīs bažas ir īpaši nopietnas saistībā ar *KADEK*, kas var kļūt par *KNK* biedru. Tādējādi *KNK* rīkojas gan savā vārdā, gan savu biedru un iespējamu biedru vārdā, kurus pašus apstrīdētie lēmumi skar tieši un individuāli.
- 25 Prasītāji norāda, ka noteikumi par tiesībām celt prasību Pirmās instances tiesā ir paredzēti, lai nodrošinātu, ka lietas dalībnieki, kam nav reāla sakara ar iestāžu pieņemto aktu, nevar to apstrīdēt. Tomēr no lietas apstākļiem var skaidri secināt, ka tā nav šajā konkrētajā gadījumā. Turklāt apstrīdētie lēmumi automātiski, bez dalībvalstu iejaukšanās, rada sekas attiecībā uz prasītājiem. *KNK* ir individualizēta unikālā veidā — vēsturisko saikņu dēļ, kas to saista ar *PKK*. Visbeidzot, ja netiktu uzskatīts, ka *PKK* ir tiesīga celt prasību, *KNK* paliktu vienīgā, kas varētu celt prasību pret apstrīdētajiem lēmumiem.

Pirmās instances tiesas vērtējums

- 26 Atbilstīgi Reglamenta 114. panta 1. punktam, ja kāds lietas dalībnieks to lūdz, Pirmās instances tiesa var pieņemt lēmumu par nepieņemamību, neaplūkojot lietu pēc būtības. Saskaņā ar tā paša panta 3. punktu pārējā procesa daļa notiek mutvārdos, ja vien Pirmās instances tiesa nelemj citādi. Šajā gadījumā Pirmās instances tiesa uzskata, ka tā no lietas materiāliem guvusi pietiekamu informāciju un ka mutvārdu process nav jāuzsāk. Pirmās instances tiesa, cita starpā, var pieņemt lēmumu par šo iebildi par nepieņemamību, neatliekot to līdz lietas izskatīšanai pēc būtības.

- 27 Vispirms būtu jānorāda, ka *PKK* jāuzskata par personu, ko apstrīdētie lēmumi skar tieši un individuāli, jo tās nosaukums tajos ir minēts.
- 28 Turpinājumā jāprecizē, ka noteikumi, kas reglamentē prasības par tiesību akta atcelšanu pieņemamību saistībā ar personu, kura iekļauta apstrīdētajā sarakstā — tas ir, to personu, grupu un organizāciju sarakstā, uz kurām attiecas īpaši ierobežojoši pasākumi terorisma apkarošanas nolūkā, — ir jāizprot konkrēto apstākļu kontekstā. It īpaši saistībā ar šādām grupām un organizācijām varētu gadīties, ka tās neeksistē no juridiskā viedokļa vai nespēj ievērot tiesiskās normas, ko parasti piemēro juridiskām personām. Tādējādi zināmos gadījumos pārmērīgs formālisms liegtu jebkādu iespēju celt prasību par tiesību akta atcelšanu, lai gan arī uz šīm grupām un organizācijām attiecas Kopienų noteiktie ierobežojošie pasākumi.
- 29 Visbeidzot jākonstatē, ka pēc šīs prasības [pieteikuma] iesniegšanas apstrīdētie lēmumi tika atcelti un vairākkārt aizstāti ar jauniem lēmumiem. Atbilstīgi pastāvīgajai judikatūrai saskaņā ar pareizas tiesvedības principu, ja prasītājs apstrīdēto tiesību aktu tiesvedības laikā aizstāj ar tiesību aktu ar tādu pašu priekšmetu, prasītājam nav jāiesniedz jauna prasība, bet tas var paplašināt vai pielāgot savu sākotnējo prasību, to attiecinot uz jauno tiesību aktu (ši sprieduma 18. punktā minētais spriedums lietā *Alpha Steel/Komisija*, 8. punkts, un Tiesas 2003. gada 10. aprīļa spriedums lietā *C-217/01 P Hendrickx/Cedefop, Recueil*, I-3701. lpp.).
- 30 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru prasības pieņemamību tomēr nosaka tās iesniegšanas laikā (Tiesas 1984. gada 27. novembra spriedums lietā *50/84 Bensider u.c./Komisija, Recueil*, 3991. lpp., 8. punkts, un Pirmās instances tiesas priekšsēdētāja 2001. gada 8. oktobra rīkojums lietā T-236/00 R II *Stauner u.c./Parlaments un Komisija, Recueil*, II-2943. lpp., 49. punkts). Tādēļ pat gadījumā, ja prasītāju prasījumi būtu pielāgoti sakarā ar jaunu aktu pieņemšanu tiesvedības laikā, šāda pielāgošana neietekmētu prasības pieņemamības nosacījumus, izņemot

intereses celt prasību turpinātību. Saistībā ar prasību pieņemamību tādējādi nav nepieciešams piedāvāt prasītājiem iespēju pielāgot savus prasījumus, ņemot vērā jauno lēmumu pieņemšanu, ar kuriem atceļ apstrīdētos lēmumus.

- 31 Ir jāpārbauda šīs prasības pieņemamība saistībā ar dažādiem to cēlušajiem prasītājiem.

Par *PKK*

- 32 Saskaņā ar šī sprieduma 28. punktā izklāstītajiem principiem O. Okalans, fiziska persona, ir tiesīgs pierādīt ar jebkādiem pierādījumiem, ka viņš likumīgi rīkojas *PKK* kā juridiskas personas, par kuras pārstāvi viņš sevi uzskata, vārdā. Tomēr ar šādiem pierādījumiem vismaz jāpierāda, ka *PKK* tiešām vēlējās celt šo prasību un ka to kā līdzekli neizmantoja kāda trešā persona, pat ja tā, attiecīgajā gadījumā, ir *PKK* biedre.

- 33 Tāpat jāprecizē, ka šīs prasības pieņemamības pārbaudes ietvaros Pirmās instances tiesai nav jāizlemj jautājums par to, vai *PKK* patiešām pastāv. Jautājums, kas ir jāizlemj šajā pārbaudē, ir tikai par to, vai O. Okalanam ir tiesībspēja celt prasību *PKK* vārdā.

- 34 Pirmkārt, jānorāda, ka prasību formāli iesniedza O. Okalans *PKK* vārdā ("on behalf").

- 35 Otrkārt, jākonstatē, ka prasītāji kategoriski apgalvo, ka *PKK* tika likvidēta 2002. gada aprīlī. Turklāt O. Okalans savās liecībās, kas izklāstītas pielikumā prasības pieteikumam, norāda, ka *PKK* kongress līdz ar paziņojumu par tās likvidēšanu pieņēma arī deklarāciju, saskaņā ar kuru “visas *PKK* vārdā veiktās darbības [turpmāk] tiks uzskatītas par nelikumīgām”.
- 36 Treškārt, jānorāda, ka prasītāju rakstiskajās liecībās O. Okalans ir minēts tikai kā *PKK* pārstāvis. It īpaši, viņš nekad nav parādījis, ka viņam var būt kāda personīga interese apstrīdēto lēmumu atcelšanā.
- 37 Prasītāji ne tikai nepierāda O. Okalana tiesībspēju pārstāvēt *PKK*, bet — tieši pretēji — apgalvo, ka *PKK* vairs neeksistē. Tomēr nevar piekrist tam, ka kāda likvidēta juridiska persona, ko uzskata par tādu, var likumīgi iecelt pārstāvi.
- 38 Neiespējamību pieņemt, ka O. Okalans likumīgi pārstāv *PKK*, arī apstiprina viņa paša liecības, saskaņā ar kurām visas *PKK* vārdā veiktās darbības no 2002. gada aprīļa būtu nelikumīgas. No šīm liecībām izriet, ka prasību, ko O. Okalans it kā iesniedz *PKK* vārdā, atzitu par nelikumīgu pati pilnvarotāja.
- 39 Tādējādi prasītāji nostāda Pirmās instances tiesu paradoksālā situācijā — fiziska persona, kas uzskata sevi par juridiskas personas pārstāvi, ne tikai nevar pierādīt, ka viņa to pārstāv likumīgi, bet arī norāda iemeslus, kāpēc viņa nevar to pārstāvēt.

- 40 Saistībā ar prasītāju argumentu par citu tiesību aizsardzības līdzekļu trūkumu ir jānorāda, ka tas nevar likt pieņemt jebkuras tādas personas prasību, kas vēlas aizstāvēt trešās personas intereses.
- 41 Tādēļ Pirmās instances tiesai ir jākonstatē, ka O. Okalans pēc paša ierosmes cēla prasību *PKK* vārdā. Attiecīgi prasība, ko O. Okalans cēla *PKK* vārdā, nav pieņemama.
- 42 No šī izriet, ka nav jālemj par pārējiem nepieņemamības pamatiem, piemēram, par prasības iesniegšanu ar novēlošanos attiecībā uz Lēmumu 2002/334.

Par *KNK*

- 43 Būtu, pirmkārt, jānorāda, ka *KNK* ir jau apstrīdējis Lēmumu 2002/334 savā prasības pieteikumā, kas reģistrēts ar numuru T-206/02. Tādēļ, ņemot vērā to, ka priekšmets, izvirzītie pamati un lietas dalībnieki sakrīt, šī prasība tajā daļā, kas attiecas uz *KNK* vērsanos pret Lēmumu 2002/334, nav pieņemama atbilstīgi *lis pendens* iebildei.
- 44 Attiecībā uz Lēmumu 2002/460 (turpmāk tekstā — “apstrīdētais lēmums”) ir skaidri redzams, ka šis ir jauns lēmums, salīdzinot ar Lēmumu 2002/334, ko tas atceļ. Pirmkārt, Regulas Nr. 2580/2001 2. panta 3. punkts noteic, ka Padome izveido, pārskata un groza to personu, grupu un organizāciju sarakstu, uz kurām attiecas minētā regula. Tas nozīmē, ka Padome ar katru jaunu aktu pārskata apstrīdēto sarakstu. Otrkārt, šāda pārskatišana nevar aprobežoties ar jaunu personu vai organizāciju iekļaušanu sarakstā vai noteiktu personu vai organizāciju izslēgšanu no tā, jo Kopienā, kas balstās uz likuma varu, nav pieņemama situācija, ka tiesību akts, ar ko ievieš ilgstošus ierobežojošus pasākumus pret personām un organizācijām,

būtu piemērojams neierobežoti ilgi, ja vien iestāde, kas pieņēmusi šo aktu, periodiski neapstiprina šos pasākumus no jauna pēc pārskatīšanas. Tādējādi fakts, ka *KNK* jau ir apstrīdējis Lēmumu 2002/334, ar ko *PKK* pirmo reizi tika ietverta apstrīdētajā sarakstā, nevar — pamatojoties uz *lis pendens* iebildi — liegt *KNK* apstrīdēt Lēmumu 2002/460, ar ko *PKK* tika saglabāta minētajā sarakstā.

- 45 Saistībā ar prasību, ko *KNK* cēla par Lēmumu 2002/460, no pastāvīgās judikatūras izriet, ka apvienību, kas izveidota kādas personu kategorijas kolektīvo interešu sekmēšanai, nevar uzskatīt par individuāli skartu, EKL 230. panta ceturtās daļas izpratnē, ar tiesību aktu, kas ietekmē šīs kategorijas [personu] vispārējas intereses, un tādēļ tā nevar celt prasību par tiesību akta atcelšanu, ja tās biedri nevar to darīt individuālā kārtā (Tiesas 1962. gada 14. decembra spriedums apvienotajās lietās no 19/62 līdz 22/62 *Fédération nationale de la boucherie en gros et du commerce en gros des viandes* u.c./Padome, *Recueil*, 943. un 960. lpp., un Pirmās instances tiesas 2001. gada 21. marta spriedums lietā T-69/96 *Hamburger Hafen- und Lagerhaus* u.c./Komisija, *Recueil*, II-1037. lpp., 49. punkts).
- 46 Šajā lietā ir jākonstatē, ka saskaņā ar *KNK* statūtu 7. panta A punktu tā mērķis ir stiprināt kurdu vienotību un sadarbību visās Kurdistānas daļās un atbalstīt viņu cīņu par kurdu tautas augstākajām interesēm. Tādējādi *KNK* uzskata par apvienību, kas izveidota attiecīgo personu kategorijas kolektīvo interešu sekmēšanai.
- 47 Šo secinājumu tāpat apstiprina prasītāju arguments, ka *PKK* iekļaušana sarakstā "demoralizējoši ietekmētu" *KNK* spēju sasniegt šo mērķi. Šajā sakarā saskaņā ar iepriekš minēto judikatūru to nevar uzskatīt par individuāli skartu.

- 48 Turpinājumā ir jāpārbauda, vai *KNK* var atsaukties uz to, ka viens vai vairāki tā biedri būtu tiesīgi celt prasību par apstrīdētā lēmuma atcelšanu.
- 49 Saistībā ar *PKK* ir jākonstatē, ka prasītāji — apgalvojot, ka tā vairs neeksistē — līdz ar to vismaz atzīst, ka *PKK* vairs nav *KNK* biedre. Šajā ziņā nedrīkst pieņemt, ka kādas personas iepriekšējā dalība apvienībā ļautu šādai apvienībai atsaukties uz šīs personas iespējamu rīcību. Ja pieņemtu šādu argumentāciju, tas nozīmētu, ka apvienībai tiktu piešķirta pastāvīga tiesība celt prasību, kaut arī šī apvienība vairs nespēj pretendēt uz sava bijušā biedra interešu pārstāvēšanu.
- 50 Saistībā ar *KADEK* prasītāji būtībā norāda uz faktu, ka to, kā *KNK* iespējamo biedru, Lēmums 2002/460 ietekmē tādā ziņā, ka *KADEK* nevar pievienoties *KNK*. Pat ja šīs prasības iesniegšanas dienā *KADEK* būtu tiesīgs apstrīdēt Lēmumu 2002/460, — kas varētu gadīties, it īpaši tad, ja to uzskatītu par *PKK* likumīgo vai faktisko pēcteci — *KNK* nevarētu atsaukties uz *KADEK* dalību savā organizācijā, jo tas nav tā biedrs.
- 51 Visbeidzot prasītāji apgalvo, ka *KNK* un tā biedri kopumā ir individuāli skarti, jo viņu darbības ir ierobežotas tādēļ, ka ir bažas, ka viņu līdzekļus iesaldēs par sadarbošanos ar apstrīdētajā sarakstā iekļauto organizāciju. Šajā sakarā ir jāatgādina, ka apstrīdētajā lēmumā noteiktais aizliegums līdzekļus darīt pieejamus *PKK* ir vispārpiemērojams, jo tas ir adresēts visiem Eiropas Kopienu tiesību subjektiem. Apstrīdētais lēmums ir piemērojams objektīvi noteiktās situācijās un rada juridiskās sekas attiecībā uz vispārīgā un abstraktā veidā noteiktām personu kategorijām (šajā sakarā skat. Tiesas 1982. gada 6. oktobra spriedumu lietā 307/81 *Aluisisse Italia/Padome un Komisija*, *Recueil*, 3463. lpp., 9. punkts).

- 52 Ir jāatgādina, ka fizisku vai juridisku personu var uzskatīt par individuāli skartu ar vispārpiemērojamu tiesību aktu tikai tad, ja šī persona ir skarta kādu noteiktu, viņai raksturīgo iezīmju dēļ vai viņas īpašas faktiskas situācijas dēļ, salīdzinot ar visām citām personām (Tiesas 1963. gada 15. jūlija spriedums lietā 25/62 *Plaumann*/Komisija, *Recueil*, 197. un 223. lpp., un Pirmās instances tiesas 1995. gada 27. aprīļa spriedums lietā T-12/93 *CCE de Vittel* u.c./Komisija, *Recueil*, II-1247. lpp., 36. punkts). Ar apstrīdētajā lēmumā noteikto aizliegumu attiecībā uz PKK uzliek pienākumus KNK un tā biedriem tieši tāpat kā visām citām personām Kopienā. Apstākļi, ka savu politisko uzskatu dēļ KNK un tā biedri ir vairāk nekā citi pakļauti šī aizlieguma iedarbībai, nevar tos individualizēt, salīdzinot ar jebkuru citu personu Kopienā. Fakts, ka kādam vispārpiemērojamam tiesību aktam var būt atšķirīga konkrēta ietekme uz dažādiem tiesību subjektiem, uz kuriem tas attiecas, neizceļ tos salīdzinājumā ar citām attiecīgām personām, ja šo tiesību aktu piemēro attiecībā uz objektīvi noteikto situāciju (skat. Pirmās instances tiesas 2000. gada 22. februāra spriedumu lietā T-138/98 *ACAV* u.c./Padome, *Recueil*, II-341. lpp., 66. punkts, un minēto judikatūru).
- 53 Visbeidzot prasītāji apgalvo, ka neviens cits tiesību aizsardzības līdzeklis, kā tikai šī prasība, neļautu apstrīdēt apstrīdētā lēmuma likumīgumu tajā daļā, kas attiecas uz PKK.
- 54 Ir jākonstatē, ka šis apgalvojums ir kļūdainš. Fakts, ka KNK nav tiesīgs pats celt prasību par apstrīdētā lēmuma atcelšanu, nekādā ziņā nenozīmē, ka neviena cita persona, kurai šis lēmums ir adresēts vai kuru tas skar tieši un individuāli, nevarētu celt šādu prasību.
- 55 Šajā ziņā ir plaši zināms, ka Padome ar 2004. gada 2. aprīļa Lēmumu 2004/306/EK, ar ko īsteno Regulas Nr. 2580/2001 2. panta 3. punktu un atceļ Lēmumu 2003/902/EK (OV L 99, 28. lpp.), ir iekļāvusi *KADEK* un *Kongra-Gel* kā PKK aizstājosaukumus apstrīdētajā sarakstā. Ar prasību, kas iesniegta 2004. gada 25. jūnijā un reģistrēta ar numuru T-253/04 (OV C 262, 28. lpp.), *Kongra-Gel* lūdza šī lēmuma atcelšanu.

- 56 Tā kā *KNK* nevar atsaukties uz faktu, ka kāds tā biedrs ir tiesīgs celt prasību par apstrīdētā lēmuma atcelšanu, ir jāsecina, ka minētais lēmums neskar to individuāli.
- 57 Tādēļ prasība — tajā daļā, kas attiecas uz *KNK* vērsanos pret Lēmumu 2002/460 — nav pieņemama.
- 58 Ņemot vērā visu iepriekš minēto, prasība kopumā ir jānoraida kā nepieņemama.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 59 Atbilstoši Reglamenta 87. panta 2. punktam lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespiež atlidzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Tā kā prasītājiem spriedums ir nelabvēlīgs, tiem jāpiespiež atlidzināt tiesāšanās izdevumus saskaņā ar Padomes prasījumiem.
- 60 Atbilstoši Reglamenta 87. panta 4. punkta pirmajai daļai dalībvalstis un iestādes, kas iestājas lietā, sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas. Apvienotā Karaliste un Komisija tādējādi sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.

Ar šādu pamatojumu

PIRMĀS INSTANCES TIESA (otrā palāta)

izdod rīkojumu:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) prasītāji sedz savus, kā arī atlīdzina Padomes tiesāšanās izdevumus;
- 3) Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste un Komisija sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.

Luksemburgā, 2005. gada 15. februārī.

Sekretārs

H. Jung

Priekšsēdētājs

J. Pirrung